

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Афоніної Тетяни Миколаївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про державну службу“

м. К и ї в
17 квітня 2018 року
№ 97-2 (І)/2018

Справа № 3-85/2018 (4356/17)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мельника Миколи Івановича – головуючого, доповідача,
Саса Сергія Володимировича,
Шевчука Станіслава Володимировича,

розглянула питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Афоніної Тетяни Миколаївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Мельника М.І. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – Афоніна Тетяна Миколаївна – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням

щодо перевірки Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII зі змінами (далі – Закон № 889) на відповідність положенням статті 8, частини третьої статті 22, статті 46, частини першої статті 58, статті 64 Конституції України (конституційність).

З аналізу змісту конституційної скарги та долучених до неї копій судових рішень вбачається таке.

Пенсія державного службовця Афоніній Т.М. призначена у квітні 2008 року відповідно до Закону України „Про державну службу“ від 16 грудня 1993 року № 3723–XII зі змінами (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 52, ст. 490) (далі – Закон № 3723) в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII. У статті 37¹ Закону № 3723 передбачалося право на перерахунок пенсій державних службовців у разі підвищення заробітної плати працюючим державним службовцям, однак ця норма втратила чинність у зв'язку з набранням чинності Законом № 889. Згідно зі статтею 90 Закону № 889 пенсійне забезпечення державних службовців здійснюється відповідно до Закону України „Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування“ від 9 липня 2003 року № 1058–IV зі змінами (далі – Закон № 1058), проте, автор клопотання стверджує, що Закон № 1058 не містить такої підстави для перерахунку пенсії, як підвищення заробітної плати працюючим державним службовцям.

Московський районний суд міста Харкова, розглянувши у скороченому провадженні адміністративну справу за позовом Афоніної Т.М. до управління Пенсійного фонду України в Московському районі міста Харкова про визнання протиправним його рішення від 13 грудня 2016 року щодо відмови Афоніній Т.М. у перерахунку пенсії державного службовця з 1 грудня 2015 року у зв'язку з підвищенням заробітної плати державним службовцям згідно з Постановою Кабінету Міністрів України „Про упорядкування структури заробітної плати, особливості проведення індексації та внесення змін до деяких нормативно-правових актів“

від 9 грудня 2015 року № 1013 зі змінами, постановою від 17 січня 2017 року відмовив у задоволенні позову.

Вказане судове рішення Афоніна Т.М. оскаржила до Харківського апеляційного адміністративного суду, який ухвалою від 1 березня 2017 року залишив її апеляційну скаргу без задоволення, а постанову Московського районного суду міста Харкова від 17 січня 2017 року – без змін. У цій ухвалі Харківський апеляційний адміністративний суд зазначив, що „Законом України „Про державну службу“ від 10.12.2015 року, по іншому врегульовані правовідносини, пов’язані із пенсійним забезпеченням державних службовців. Закон України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“ від 09.07.2003 року не містить такої підстави для перерахунку пенсії, як підвищення заробітної плати працюючих державних службовців. Отже, враховуючи приписи ст. 90 Закону України „Про державну службу“ від 10.12.2015 року та Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“ від 09.07.2003 року, з 01.05.2016 р. відсутні підстави для перерахунку пенсії державним службовцям у зв’язку з підвищення заробітної плати працюючих державних службовців“.

Відповідно до частини десятої статті 183² Кодексу адміністративного судочинства України, чинної на час постановлення Харківським апеляційним адміністративним судом судового рішення у цій справі, у разі оскарження в апеляційному порядку постанови, прийнятої у скороченому провадженні, судове рішення апеляційної інстанції у такій справі є остаточним і оскарженню не підлягає.

На думку Афоніної Т.М., суди першої та апеляційної інстанцій не навели належного обґрунтування прийнятих рішень і не розглянули наведені нею аргументи щодо невідповідності положень Закону № 889 Конституції України, а суд апеляційної інстанції, зокрема, порушив її „право на недопущення звуження змісту та обсягу існуючого права на перерахунок пенсії державного службовця у зв’язку із підвищенням заробітної плати працюючим державним службовцям“. Крім того, Афоніна Т.М. вважає, що внаслідок застосування Закону № 889, а саме його статті 90, порушено її

право на соціальний захист у старості, гарантоване статтею 46 Конституції України.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначаються конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України, а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону; конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (пункти 5, 6 частини другої статті 55, абзац перший частини першої статті 77).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що, стверджуючи про неконституційність Закону № 889 в цілому, Афоніна Т.М. виклала певну аргументацію лише щодо неконституційності статті 90 цього закону, не навівши обґрунтування тверджень щодо його неконституційності в цілому.

Невідповідність Конституції України статті 90 Закону № 889, як стверджує автор клопотання, полягає в тому, що її застосування Харківським апеляційним адміністративним судом до спірних правовідносин порушило його право на недопущення звуження змісту та обсягу існуючого права на перерахунок пенсії державного службовця у зв'язку з підвищенням заробітної плати працюючим державним службовцям, а також його право на соціальний захист у старості, що, як вважає суб'єкт права на конституційну скаргу, свідчить про невідповідність Закону № 889 в цілому положенням

статті 8, частини третьої статті 22, статті 46, частини першої статті 58, статті 64 Конституції України.

Стаття 90 Закону № 889 за своїм змістом є відсылною і вказує, що пенсійне забезпечення державних службовців здійснюється відповідно до Закону № 1058. Аналіз положень статті 90 Закону № 889 у системному зв'язку з іншими його положеннями свідчить, що вони визначають порядок пенсійного забезпечення державних службовців, але не пов'язані з регулюванням порушеного в конституційній скарзі питання про право на перерахунок пенсії державного службовця у зв'язку з підвищенням заробітної плати працюючим державним службовцям.

Стверджуючи, що дія Закону № 889 поширюється лише на правовідносини, які виникли після набрання ним чинності, Афоніна Т.М. припускає, що його застосування судом апеляційної інстанції до правовідносин щодо перерахунку призначеної їй пенсії державного службовця не відповідає частині першій статті 58 Конституції України, проте у конституційній скарзі не наведено аргументів на підтвердження неконституційності Закону № 889 в цій частині, а лише процитовано приписи Конституції України, положення Закону № 3723, Закону № 889 та юридичні позиції Конституційного Суду України. Однак цитування приписів Конституції України та викладення тільки змісту положень законів України, актів Конституційного Суду України без аргументації невідповідності Конституції України оспорюваних положень закону не є обґрунтуванням їх неконституційності у розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Викладене дає підстави стверджувати, що суб'єкт права на конституційну скаргу не навів обґрунтування тверджень щодо невідповідності Закону № 889 статті 8, частині третій статті 22, статті 46, частині першій статті 58, статті 64 Конституції України, чим не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті

конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 151¹, 153 Конституції України, статтями 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Афоніної Тетяни Миколаївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

Судді
Конституційного Суду України

Мельник М.І.

Сас С.В.

Шевчук С.В.